

somme oplysninger om den pågældende person. Et personnummer fortæller kun to oplysninger om indehaveren : Alder (og fødselsdato) samt køn.

Hvad angår alder (og fødselsdato) anses denne oplysning i registermæssig henseende hverken for at være et (ufuldstændigt) personnummer eller for at være en oplysning om rent private forhold omfattet af lov om private registre § 3, stk. 2. De første 6 cifre i et personnummer betragtes i registermæssig henseende som en almindelig personoplysning, der omfattes af den almindelige regel i lov om private registre § 3, stk. 1, dvs. at registrering heraf kan finde sted, hvis registreringen er et naturligt led i den normale drift af en sådan virksomhed. Flertallet anfører i den forbindelse, at Registertilsynet har oplyst, at private virksomheders, foreningers m.v. registrering af de første 6 cifre af personnummeret i praksis ikke giver anledning til problemer i form af klagesager og lignende.

Oplysningen om køn kan i meget sjældne tilfælde udgøre en oplysning om den pågældendes rent private forhold. Der er imidlertid tale om et helt marginalt problem. Flertallet bemærker herved også, at en person, der har gennemgået en kønsskifteoperation, får tildelt et nyt personnummer.

Flertallet anfører endvidere, at den nuværende ordning, hvor private virksomheder i mange tilfælde er afskåret fra at registrere personnumre, samtidig med at lovgivningen i betydeligt omfang gennem særbestemmelser herom påbyder private virksomheder at registrere personnumre, f.eks. af hensyn til skattekontrol, har den efter flertallets opfattelse uheldige konsekvens, at nogle virksomheder i kraft af adgangen til at registrere personnumre stilles bedre end andre. Flertallet peger i den forbindelse på, at en virksomheds interne anvendelse af lovligt registrerede oplysninger som udgangspunkt ikke er reguleret af registerlovgivningen. Dette indebærer, at en privat virksomhed, der lovligt har registreret sine kunders personnumre p.gr.a. en indberetningspligt til skattemyndighederne, internt kan anvende personnumrene også til andre formål, f.eks. i administrative sammenhænge. Flertallet anser det for urealistisk at tro, at man i praksis skulle kunne begrænse private virksomheders interne anvendelse af personnumre til netop det eller de formål, som oprindeligt begrundede registreringen.

Endelig peger flertallet på, at flere og flere vigtige samfundsmæssige aktiviteter, som tidligere blev varetaget af offentlige myndigheder, i dag udføres i privat regi. En privatisering af en offentlig virksomhed kan efter omstændighederne have den konsekvens, at virksomheden ikke længere kan registrere personnumre i samme omfang som tidligere. Dette forhold

taler efter flertallets opfattelse også for, at reglerne for private virksomheders registrering af personnumre bringes i bedre overensstemmelse med reglerne for den offentlige sektor, uden at reglerne nødvendigvis skal være ens.

Et *mindretal* (2 medlemmer) er af den opfattelse, at den gældende regel i § 4 a i lov om private registre bør opretholdes.

Mindretallet lægger i den forbindelse vægt på, at personnummeret udgør nøglen til mange forskelligartede edb-systemer og dermed er adgangsnøgle til at samle store mængder information om den enkelte borger.

Personnummeret er et meget stærkt identifikationsmiddel, og der er mange følelser knyttet til personnummeret. Mange mennesker nærer stor betænkelighed ved registrering og videregivelse af deres personnummer, som af mange opfattes som en fortrolig oplysning, idet det fungerer som en nøgle, der muliggør, at den, der er i besiddelse af nummeret, kan få udleveret en lang række private oplysninger om den pågældende.

Mindretallet anfører, at det må erkendes, at personnummeret er optimalt ved identifikation af den enkelte person, men risikoen for, at en tredjemand uretmæssigt får udleveret registrerede personoplysninger, blot fordi han anmoder herom ved oplysning af den registreredes personnummer, vil stige i takt med en lempe af reglerne på området. Mindretallet frygter, at oplysninger derved vil blive anvendt på en krænkende måde. Mange privatpersoner vil føle sig mere eller mindre presset til at give samtykke til registrering af deres personnummer, f.eks. i forbindelse med indkøb i detailhandlen og indgåelse af lejemaal. Mindretallet finder det derfor uacceptabelt, hvis der åbnes mulighed for, at et videoudlejningsfirma eksempelvis kan registrere personnummeret, fordi der foreligger et konkret kontraktforhold mellem kunden og forretningen.

På den baggrund kan mindretallet ikke tilslutte sig, at der sker en udvidelse af anvendelsen af personnummeret i den private sektor.

Adresserings- og kuverteringsbureauer

Også med hensyn til den virksomhed, som udøves af adresserings- og kuverteringsbureauer, foreslår udvalget, at der fastsættes særlige regler.

Det helt overvejende *flertal* (17 medlemmer) foreslår, at reglerne i det væsentlige udformes på samme måde som de nuværende regler. Dog bør det efter flertallets opfattelse i begrænset omfang overlades til